

Každý mi tě, lásko, závidí

Michal David

1. Poznal jsem teď jednu z mála, bylo to venku v dešti,
jen tak v tričku sama stála, tak jsem jí půjčil deštník,
aby víc už nepromokla, neboť déšť smývá krásu,
vím, že jsem v ní našel poklad a ona ve mně spásu.

2. Pod deštník jsem se s ní schoval, abych ji viděl zblízka,
v duchu jsem však uvažoval, dá-li se něčím získat,
bylo mi s ní neskutečně, líp, nežli každý víkend,
přál jsem si ať prší věčně, ať dál jsme pod deštníkem.

R: Každý mi tě lásko závidí, když Prahou jdem, ulicí k nám,
já vím, že každý mi tě lásko závidí, já s tebou jsem, rád sám.

3. = 1.

4. Dneska vím, že bych ji neznal, jít tenkrát bez deštníku,
že ji tramvaj neodvezla, to jsem měl velkou kliku,
možná, že jsem něco tušil, snad jsem měl stejnou cestu,
udělal jsem co se sluší, řek' jsem jí "Pojď a nestůj".

R: 2x